

ODVJETNIK JELENKO LEHKI

10000 Zagreb, Pavla Hatza 10, Tel. 01 88 953 68 - Fax. 01 88 953 64 – Mob. 098 16 394 16
e-mail. j.lehki@odvjetnik-lehki.hr

U Zagrebu, 24.09.2020.

Na broj: St-2138/2015
(PŽ-3143/2020- Visoki trgovački sud RH)

VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

putem

TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Sukoišanska 6
21 000 Split

Predlagatelj: MARKO LONAC, OIB: 83814101200, Drniška 18, Split

zastupan po punomoćniku, odvjetniku Jelenko Lehki, Pavla Hatza 10, Zagreb

Prilozi:

1. punomoć
2. Rješenje Trgovačkog suda u Splitu, posl.broj St-2138/2015 od 29.06.2020.
3. Rješenje Visoki trgovački sud RH PŽ-3143/2020 od 22.07.2020.
4. Rješenje Vrhovnog suda RH, broj Rev-4999/2019, od 04.12.2019.
5. Izvod iz zapisnika Vrhovnog suda RH, Građanski odjel, broj Su-IV-4/18-19, od 17.12.2018.
6. Rješenje Trgovačkog suda u Splitu, posl.broj St-1218/2016 od 25.07.2019.

PRIJEDLOG ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE

protiv **Rješenja Visokog trgovačkog suda RH, posl. br. PŽ-3143/2020, od dana 22.07.2020.g.**, kojim je potvrđeno Rješenje Trgovačkog suda u Splitu, posl.broj St-2138/2015, od dana 29. lipnja 2020.g.

3x

I. Temeljem čl. 387. u svezi s čl. 385. i 385.a Zakona o parničnom postupku (dalje u tekstu ZPP, NN broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08,96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19), protiv Rješenja Visokog trgovačkog suda RH, posl. br. PŽ-3143/2020, od dana 22.07.2020. godine, kojim je potvrđeno Rješenje Trgovačkog suda u Splitu, posl.broj St-2138/2015, od dana 29. lipnja 2020.godine, predlagatelj namjerava podnijeti reviziju ukoliko je Vrhovni sud RH dopusti, stoga pravovremeno podnosi

prijedlog za dopuštenje revizije

zbog:

1. pravnog pitanja koje je **važno za donošenje odluke u sporu,**
2. za **osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih sudionika u postupku** u njegovoj primjeni,
3. za **razvoj prava kroz sudsku praksu** pri čemu se posebno napominje kako se radi o pravnim pitanjima koja su česta, gotovo svakodnevna u stečajnim postupcima,
4. a riječ je **o pravnim pitanjima o kojima nema prakse revizijskog suda.**

koje glasi:

1.

„Je li dopušteno umanjiti visinu konačne nagrade za rad stečajnog upravitelja rješenjem kojim se odlučuje o namirenju troškova unovčenja stvari ili prava na kojima je upisano razlučno pravo u javnoj knjizi ?“

2.

„Je li dopušteno umanjiti iznos nagrade za rad stečajnog upravitelja propisan člankom 7. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima (NN 105/2015) koji je u potpunosti izvršen prema Stečajnim zakonom propisanim uvjetima i rokovima?“

Dodatno Predlagatelj ukazuje na činjenice kako se radi o:

- a) izvanparničnom postupku od esencijalne važnosti za gospodarstvo u cjelini
- b) pitanja koja direktno utječu na sve stečajne postupke
- c) relativno ograničene mogućnosti preispitivanja sudskih odluka donesenih u stečajnim postupcima na revizijskom sudu (Katalog rješenja)
- d) notornu činjenicu kako slijedom ustroja sudova u Republici Hrvatskoj postoji samo jedan II. stupanjski trgovački sud

Obrazloženje

II. Predlagatelj podnosi ovaj Prijedlog za dopuštenje revizije temeljeći isto na ranije navedenim osnovama, a u odnosu na sljedeće utvrđeno činjenično stanje postupka:

Zahtjev za provedbu stečajnog postupka nad LAXUS d.o.o. podnijela je FINA 2015. godine slijedom 1948 dana neprekinute blokade računa.

Tijekom postupka Marko Lonac, ovdje predlagatelj, imenovan je za privremenog stečajnog upravitelja.

Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu St-2138/2015 od 21. prosinca 2018. otvoren je stečajni postupak nad LAXUS d.o.o. u stečaju, OIB: 83814101200, Split, Drniška 18. Istim rješenjem je Marko Lonac imenovan za stečajnog upravitelja.

U postupku je utvrđeno kako imovinu stečajnog dužnika čini nekretnina oznake kč.br. 8844/17 upisana u zemljišne knjige Općinskog građanskog suda u Zagrebu, u zk.ul. 10993, k.o. Grad Zagreb, na kojoj je upisano razlučno pravo vjerovnika Verbriefung&Co. d.o.o..

Predmetna nekretnina unovčena je na elektroničkoj javnoj dražbi putem FINA-e, sukladno Stečajnom zakonu (sudska praksa drugostupanjskog suda smatra da zakon utvrđuje isto za obvezatni način unovčenja), te je dosuđena navedenom razlučnom vjerovniku kao sudioniku i

najpovoljnijem ponuditelju u dražbi. Razlučni vjerovnik za sudjelovanje na dražbi za prodaju uplatio je iznos od 202.500,00 kn na ime jamčevine, a preostali dio cijene platio je prijebojem sa svojom tražbinom.

Stečajni upravitelj dostavio je Trgovačkom sudu u Splitu, sukladno Stečajnom zakonu, obračun troškova unovčenja nekretnine opterećene razlučnim pravom koji prema istom iznose ukupno 287.500,00 kn.

Razlučni vjerovnik podneskom se očitovao na način **da je suglasan s dostavljenim obračunom troškova stečajnog upravitelja** te je uplatio dodatni iznos od 85.000,00 kn (povrh jamčevine) u svrhu potpunog namirenja istih.

Stečajni upravitelj je u postupku u Stečajnom zakonu predviđenom roku izvršio sve zakonom propisane radnje, pribavio i potvrdio podatke o imovini, izradio izvješća, sastavio tablice, ispitao tražbine, prisustvovao ročištima, ustrojio knjigovodstvo, uputio potrebne prijedloge, ... i još u konačnici unovčio imovinu u zakonskom roku (što je samo po sebi osnova i za dodatnu nagradu).

Pobijana/sporna rješenja

Odlučujući o troškovima unovčenja Trgovački sud u Splitu je rješenjem, posl.broj St-2138/2015, od dana 29. lipnja 2020. godine prihvatio je u svemu obračun troškova od strane stečajnog upravitelja osim u dijelu koji se odnosi na trošak bruto nagrade za rad stečajnog upravitelja te je istu umanjio za 50%.

Visoki trgovački sud rješenjem posl. br. PŽ-3143/2020, od dana 22. srpnja 2020. godine u cijelosti je prihvaća utvrđenje prvostupanjskog suda, bez posebne dodatne argumentacije.

III. Relevantne pravne odredbe u odnosu na ovaj postupak su sljedeće:

1. Članak 254. Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17), propisuje:

(1) Stečajni upravitelj dužan je dostaviti sudu obračun troškova utvrđivanja predmeta razlučnoga prava i troškova njegova unovčenja u roku od osam dana od dana pravomoćnosti rješenja o dosudi.

(2) Troškovi utvrđivanja predmeta razlučnoga prava određuju se paušalno u iznosu od 5 % od utška. (u konkretnom slučaju ova odredba nije primjenjiva obzirom da se radi o nekretnini, a imajući u vidu stav Visokog trgovačkog suda RH)

(3) Troškovi unovčenja predmeta razlučnoga prava određuju se paušalno u iznosu od 5 % od utška. Ako su stvarno nastali troškovi unovčenja znatno niži ili viši, odredit će se u stvarnoj visini. Ako je zbog unovčenja stečajna masa opterećena porezom, iznos toga poreza pridodaje se paušalu troškova unovčenja odnosno stvarno nastalim troškovima unovčenja.

2. Članak 248. Stečajnog zakona, propisuje:

(1) Nakon unovčenja stvari ili prava na kojemu postoji razlučno pravo upisano u javnoj knjizi sud će iz iznosa ostvarenoga prodajom:

1. namiriti troškove unovčenja iz članka 254. ovoga Zakona

2. namiriti tražbine razlučnih vjerovnika prema redoslijedu određenom pravilima ovršnoga postupka i

3. preostali iznos predati stečajnom upravitelju za namirenje stečajnih vjerovnika.

3. Članak 94. Stečajnog zakona, propisuje:

(1) **Stečajni upravitelj ima pravo na nagradu za svoj rad** i naknadu stvarnih troškova.

(2) **Nagradu stečajnom upravitelju rješenjem određuje sud prema uredbi kojom Vlada Republike Hrvatske utvrđuje kriterije i način obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima.**

(3) Naknadu troškova rješenjem određuje sud na temelju pisanoga, obrazloženoga i dokumentiranoga izvješća stečajnoga upravitelja.

4. Članak 2. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima (dalje u tekstu Uredba, NN 105/2015), propisuje:

(1) **Stečajni upravitelj**, privremeni stečajni upravitelj, povjerenik predstečajnoga postupka i stečajni povjerenik **imaju pravo na nagradu za obavljene poslove.**

(2) **Nagradu za obavljene poslove određuje sud bez odgode prema pravilima ove Uredbe, nakon što osobe iz stavka 1. ovoga članka dovrše sve poslove za koje su imenovani.**

5. Članak 7. Uredbe, propisuje:

Nagrada stečajnom upravitelju s osnove vrijednosti unovčene stečajne mase obračunava se primjenom tablice vrijednosti unovčene stečajne mase i nagrade u postocima.

6. Članak 5. Uredbe, propisuje:

(1) **Sud rješenjem utvrđuje visinu nagrade, uzimajući u obzir obujam i složenost poslova, rad stečajnoga upravitelja na ispitivanju tražbina te vrijednost unovčene stečajne mase.**

(2) Sud može stečajnom upravitelju odrediti **i dodatnu nagradu te posebnu nagradu.**

IV. Obrazloženje prijedloga u odnosu na pravno pitanje ad.1.:

Prvostupanjski je sud Rješenjem o namirenju od dana 29. lipnja 2020.g. odlučio o troškovima unovčenja nekretnine stečajnog dužnika, no time je, između ostalog, utjecao na odluke koje se donose u kasnijem tijeku postupka, i to tako što je prejudicirao svoju buduću odluku o nagradi za rad stečajnog upravitelja, te istu efektivno ograničio u iznosu.

U trenutku donošenja odluke o namirenju, nisu ispunjeni uvjeti za donošenje odluke o nagradi stečajnom upravitelju, a budući da postupak nije okončan i neizvjesno je da li će biti još radnji koje će stečajni upravitelj morati poduzeti, za što će imati pravo na nagradu, ali tada novčanih sredstava u stečajnoj masi za isplatu više neće biti. Ujedno, sud vodeći se popisom do dana izvršenih radnji zanemaruje sve radnje koje slijede nakon donošenja rješenja o namirenju, oslobađanje nekretnine od stvari prije primopredaje, konačni obračun i namirenje troškova komunalija koji terete nekretninu, predaja nekretnine u posjed, namirenje obveza stečajne mase, sastav završnog diobnog popisa, sastav završnog računa, završno ročište, sastav i predaja financijskih izvještaja, zatvaranje računa, arhiviranje dokumentacije,... pa se postavlja pitanje da li je to onda konačna nagrada, ili samo predujam, a konačnu nagradu će odrediti kad budu poduzete i sve te druge radnje.

Uz navedeno, prvostupanjski je sud u odluci o troškovima namirenja, odredio da se sredstva ostvarena uplatom jamčevine od strane razlučnog vjerovnika, prebace dijelom na račun stečajnog dužnika u svrhu namirenja troškova unovčenja, a ostatak da se vrati razlučnom vjerovniku.

„Preuranjenim“ odlučivanjem, te umanjenjem iznosa troška po osnovi nagrade, prvostupanjski sud unaprijed ograničava svoju poziciju u odnosu na odlučivanje o nagradi za rad stečajnog upravitelja. Na taj način negativno utječe na donošenje buduće odluke o nagradi, jer u nastavku ovog postupka

sud može stečajnom upravitelju odrediti iznos nagrade za njegov rad samo u okviru ranije odluke, i to niži od onog predviđenog Uredbom.

Dakle, razvidno je kako sud provodi pogrešan, nelogičan, obrnuti redoslijed donošenja odluka u vođenju postupka, za što nema nikakvog uporišta, a niti potrebe, sve na izrazitu štetu stečajnog upravitelja, neovisnosti suđenja, donošenja pravičnih odluka i u konačnici NA ŠTETU državnog proračuna (cca 45% bruto nagrade stečajnog upravitelja predstavljaju porezi i doprinosi koji su izravan prihod državnog proračuna).

Takvo postupanje pogrešno je tim više u situaciji kad je razlučni vjerovnik prihvatio obračun troškova stečajnog upravitelja i doplatio razliku potrebnu za podmirenje sukladno istom obračunu, sve bez posebnog poziva.

Ovakva odluka prvostupanjskog suda, a potvrđena odlukom (jedinog) drugostupanjskog suda, ukoliko ostane na snazi, dovest će do mnogobrojnih nepravilnosti i nejednakosti u stečajnom postupku, obzirom na neizvjesnost u dijelu određivanja nagrade za rad stečajnim upraviteljima?!

Ispravno bi bilo da je sud u ovoj fazi postupka usvojio obračun troškova koje je predložio stečajni upravitelj, a o nagradi odlučio kad se za to ispune uvjeti (stečajni upravitelj dovrši sve poslove). Situacija koju je prvostupanjska odluka prouzročila je ta da se stečajnom upravitelju onemogućuje isplata nagrade za rad, a iz razloga nedostatnosti sredstava stečajne mase za koju je odgovoran sud (a postupak je prešao u narednu fazu).

Predlagatelj napominje kako je sve ove argumente iznio u svojoj žalbi na prvostupanjsko rješenje, no međutim drugostupanjski sud nije se uopće očitovao na ovo važno procesno pitanje trenutka i opsega donošenja sudskih odluka kojima se upravlja postupkom i utječe na prava i obveze sudionika stečajnog postupka. **Stoga je vrlo važno da revizijski sud zauzme jasan i nedvosmislen stav u svezi istog.**

V. Obrazloženje prijedloga u odnosu na pravno pitanje ad.2.:

Prvostupanjski i drugostupanjski sud u odnosu na pitanje odmjeravanja nagrade za rad stečajnog upravitelja, zauzeli su stajalište kako sud ima ovlast utemeljenu na odredbama čl. 248. Stečajnog zakona u vezi s čl. 94. Stečajnog zakona i čl. 5. st.1. Uredbe da primjeni, uz tablice vrijednosti unovčene stečajne mase i nagrade u postotcima, i dodatni kriterij uzimajući u obzir obujam i složenost poslova, rad stečajnog upravitelja na ispitivanju tražbina te vrijednost unovčene stečajne mase.

U konkretnom postupku prvostupanjski je sud pogrešno primijenio kriterije obujma i složenosti poslova stečajnog upravitelja pozivajući se na nejasne i nedefinirane stupnjeve složenosti poslova, bez jasnih kriterija, odnosno na zakonu propisanog mjerila što je to složeni ili manje složeni predmet, a sve suprotno Uredbi koja ne predviđa umanjeње nagrade koja se ima odrediti prema kriteriju vrijednosti unovčenja stečajne mase.

Prvostupanjski je sud odredio, a drugostupanjski sud prihvatio, da je konkretno odrađeni posao stečajnog upravitelja nižeg/srednjeg stupnja složenosti, no za to ne postoji nikakvo na bilo kakvoj metrici i podacima zasnovano uporište, a sve i da ima, isto **se primjenjuje samo u slučaju određivanja dodatne i posebne nagrade primjenom članka 5. Uredbe u svezi sa člankom 8. i 9. Uredbe.**

Posebice se ističe kako u odnosu na rad i zalaganje stečajnog upravitelja tijekom cjelokupnog postupka, nije bilo apsolutno nikakvih prigovora od strane bilo kojeg tijela odnosno sudionika postupka.

Radi razumijevanja specifičnosti stečajnog postupka i važnog pitanja nagrade za rad stečajnih upravitelja, ističe se kako je stečajni postupak multidisciplinarni postupak koji zahtijeva uz polaganje ispita, stručnu obuku, specifično stručno znanje stečajnih upravitelja, stručno usavršavanje, poslovno iskustvo potrebno za vođenje takvog postupka, a povrh svega odgovornost. Stečajni upravitelji imaju veliku odgovornost u postupku prepunom suprotstavljenih interesa, često visokih troškova koji su rijetko predumljeni, a koji postupci su notorno neizvjesni u dijelu trajanja i pogotovo njihovom ishodu. Kao korektiv svega navedenog predviđena je mogućnost kažnjavanja i/ili obveze na naknadu štete u slučaju nesavjesnog postupanja.

Dakle, **jasno je kako dužnost stečajnih upravitelja nosi težinu i odgovornost, imaju mnogobrojne dužnosti i obveze u stečajnom postupku i u konačnici njihov angažman pridonosi i općoj gospodarskoj situaciji u društvu što se sve ne može svesti isključivo na određeni broj poduzetih radnji, odnosno na neargumentiranu „percepciju suda“ o složenosti istih.**

Stečajni upravitelj je tijelo stečajnog postupka i operativni izvršitelj odluka suda, koji u okviru zakona provodi radnje u svrhu ostvarivanja prava i interesa svih vjerovnika, zbog svega toga, zakonodavac je predvidio nagradu za rad te je donio Uredbu o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima koja uzimajući sve to u obzir primarno određuje vrijednost unovčene imovine kao osnovni kriterij za obračun nagrade, kao jednog od rijetkih „fiksni“ i u točnom iznosu izraženih vrijednosti u stečajnom postupku.

U situaciji kada se dužnosti stečajnih upravitelja ne mogu iskazati u pukom broju poduzetih radnji zbog kompleksnosti posla kojim se bave i cilja koji se time ostvaruje, najpravičnije rješenje je ono što je i predvidjela Ureda - da se visina nagrade odmjerava primjenom tablične metode izračuna, s obzirom na vrijednost unovčene stečajne mase.

Dapače sama odredba čl. 5. Uredbe propisuje da stečajni sud može odrediti stečajnom upravitelju dodatnu te posebnu nagradu, no uz jasna ograničenja kod određivanja istih, a sve to uz dodatno ograničenje maksimalne visine nagrade uređeno člankom 6. Uredbe **koji predviđa i utvrđuje maksimalno uvećanje najvišeg mogućeg iznosa nagrade na temelju dodatne nagrade za 25% i najviše dopušteno uvećanje iznosa nagrade na temelju posebne nagrade za 2,5%.**

Stoga je jasan smisao Uredbe – određivanjem visine nagrade na propisani način, u postotku od iznosa ostvarenog unovčenjem imovine priznati sav rad i trud stečajnih upravitelja koji se ne vidi uvijek i ne može iskazati samo kroz broj radnji, a ne da se isti relativizira pozivajući se na „*niži/srednji/viši stupanj složenosti poslova*“ i umanjuje nagrada za 50%.

Uostalom takvi pojmovi kako je koristio prvostupanjski sud u svom Rješenju su u cijelosti nejasni, neodređeni, neodredivi, a korišteni u kumulaciji/kombinaciji postaju nedopustivi, a stav suda u potpunosti pogrešan i imajući u vidu smisao Uredbe promašen, kao i obrazloženje prvostupanjskog suda da bi, u slučaju primjene tablične metode izračuna visine nagrade „*tako utvrđena nagrada stečajnim upraviteljima bila više posljedica datih okolnosti, odnosno neprikladna naspram obavljenih poslova*“. **Nagrada za rad stečajnim upraviteljima određena po principu promjenjivog postotka od**

iznosa ostvarenog prodajom, uvijek je posljedica primjene Uredbe na „date okolnosti“ što je i smisao Uredbe.

U sudskoj praksi, u svih 100% stečajnih postupaka osnovna nagrada za rad stečajnog upravitelja određena sukladno Uredbi primjenom predmetne tablice, i ovaj postupak predstavlja negativni izuzetak, no obzirom na trenutnu pravomoćnost odluke isti predstavlja rizik za neosnovano širenje takvog stava.

Da pobijanim rješenjem zauzeti stav dovodi do nepravednih rješenja pokazuje i primjer postupka koji se vodio pri prvostupanjskom sudu pod posl. brojem St-1218/2016, i to kod istog uređujućeg suca, kojem postupku je nagrada za rad stečajnom upravitelju odmjerena je primjenom čl. 2.st.1. Uredbe, u vezi s čl. 5.st.1. i čl.7. Uredbe, te je nakon unovčenja stečajne mase stečajnom upravitelju kao nagrada za rad, i uz navođenje „srednje razine složenosti“ obračunat puni iznos u Uredbom propisnom postotku od vrijednosti unovčenja, dakle isključivo primjenom tablične metode izračuna visine nagrade.

Dokaz: - uvid u Rješenje Trgovačkog suda u Splitu, posl.broj St-1218/2016

Dakle, kod po kriteriju suda sličnog/istog stupnja složenosti sud određuje razliku u 50% iznosa nagrade u odnosu na iznos predviđen i propisan Uredbom?!

Ukoliko se ustali pogrešna i neravnopravna praksa sudova u stečajnim postupcima, kako je u predmetnom postupku predlagatelja, te time obezvrijedi trud i rad stečajnih upravitelja, a odluka o nagradama za rad podloži subjektivnim procjenama svakog pojedinog suca, zasigurno će doći u pitanje interes za obnašanje dužnosti stečajnog upravitelja, a što će imati višestruke gospodarske, pravne i društvene posljedice.

VI. Posebice se napominje kako se u ranijoj sudskoj praksi pojavio ovakav slučaj, no rasprava na najvišem sudu nije bila moguća obzirom da pitanje određivanja nagrade za rad stečajnom upravitelju ne ulazi u katalog rješenja Vrhovnog suda.

Dokaz: – uvid u Rješenje Vrhovnog suda RH, broj Rev-4999/2019, od 04.12.2019.g.

Međutim, u ovom slučaju radi se o Rješenju o namirenju koje je donio prvostupanjski sud a prema Izvodu iz zapisnika Vrhovnog suda RH, Građanski odjel, broj Su-IV-4/18-19, od 17. prosinca 2018.g., navedena rješenja ulaze u katalog rješenja iz Stečajnog zakona protiv kojih je dopuštena revizija.

Dokaz: – uvid u Izvod iz zapisnika Vrhovnog suda RH, Građanski odjel, broj Su-IV-4/18-19, od 17. prosinca 2018.g.

Obzirom na značajnost ove vrste postupaka u hrvatskom zakonodavstvu, ciljeve koji se kroz isti ostvaruju, zaštitu prava i interesa sudionika predmetnih postupaka, nužno je da se raspravi o pitanju nagrade za rad stečajnih upravitelja i eventualno otvori katalog rješenja iz Stečajnog zakona o istom pitanju protiv kojih je dopuštena revizija, što se i predlaže Vrhovnom sudu RH.

VII. Zaključno, **predlagatelj smatra da u konkretnom postupku nisu pravilno primijenjene odredbe čl. 248. Stečajnog zakona u vezi s čl. 94. Stečajnog zakona i čl. 5. st.1. Uredbe, na izrazitu štetu, nejednakost i neravnopravnost stečajnog upravitelja, a što ima utjecaj na stečajne postupke u kojima je sastavni dio i vrlo važno pitanje odmjeravanja nagrade za rad stečajnim upraviteljima.**

Radi ispravne odluke u ovoj pravnoj stvari, a ujedno pravilne i jedinstvene primjene prava, potrebno je da najviši sud zauzme stajalište o primjeni navedenih odredbi kroz odgovore na postavljena pravna pitanja te time doprinese razvoju ove grane prava kroz sudsku praksu.

Predlagatelj smatra kako su ispunjene pretpostavke za dopuštenost revizije u smislu odredbe čl. 385.a st. 1. alineja 2. ZPP-a budući je riječ o pravnim pitanjima o kojima nema prakse revizijskog suda, a predmetna pitanja sastavni su dio svakog stečajnog postupka i izuzetno važna za sve sudionike postupka.

Slijedom svega navedenog, stečajni upravitelj predlaže prvostupanjskom sudu da ovaj prijedlog sa svim spisima dostavi na rješavanje nadležnome revizijskome sudu kome predlaže da donese sljedeće

R J E Š E N J E

Dopušta se revizija predlagatelja protiv Rješenja Visokog trgovačkog suda RH, posl. br. PŽ-3143/2020, od dana 22.07.2020. godine zbog pravnih pitanja:

1.

„Je li dopušteno umanjiti visinu konačne nagrade za rad stečajnog upravitelja rješenjem kojim se odlučuje o namirenju troškova unovčenja stvari ili prava na kojima je upisano razlučno pravo u javnoj knjizi ?“

2.

„Je li dopušteno umanjiti iznos nagrade za rad stečajnog upravitelja propisan člankom 7. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima (NN 105/2015) koji je u potpunosti izvršen prema Stečajnim zakonom propisanim uvjetima i rokovima?“

Predlagatelj po punomoćniku: